

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 18Csp/106/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318204803
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Tischlerová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2019:2318204803.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, sudkyňou JUDr. Erikou Tischlerovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: E. O., X.. XX.XX.XXXX, L. Y. XXX, XXX XX Y., o zaplatenie 2.794,67 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie istiny 56,22 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14,04 eura od 01.09.2015 do zaplatenia, zo sumy 27,66 eura od 21.06.2018 do zaplatenia a zo sumy 14,52 eura od 19.07.2018 do zaplatenia zastavuje.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Súd priznáva žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 11.06.2018 sa právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s.) domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.794,67 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 01.09.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca je právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s.. V zmysle Projektu rozdelenia zlúčením, spoločnosť VÚB a.s. ako právny nástupca pokračuje v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., ktorým sa rozumie všetky ostatné zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem TRIANGEL - splátkového predaja a leasingu QCar. Žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 23.01.2014 zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 3.000 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 96,27 eura, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 5.776,20 eura. Do dňa spísania žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 1.486,55 eura. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 27.06.2015 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, pričom žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.08.2015 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 26.08.2015 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Do dňa spísania žaloby žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 12.4 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 2.794,67 eura. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou. V zmysle článku 15.2 zmluvných podmienok, zásielka sa považuje za

doručenú piatym dňom od podania na poštovú prepravu. Zmluvnú pokutu v sume 363,5 eura, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 4.267,18 eura. Uvedenú sumu tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatnení: $18 \times 96,27 = 1.732,86 + 2.534,32 = 4.267,18$ eura. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 1.486,55 eura, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 14,04 eura. Na základe vyššie uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy žalovaného ku dňu podania návrhu tvorí: Istina 4.267,18 eura + Náklady na vymáhanie 14,04 eura - Prijaté úhrady 1.486,55 eura = žalovaná suma 2.794,67 eura.

2. Vo veci súd vydal dňa 16.07.2018 platobný rozkaz č. k. 18Csp/106/2018-30, proti ktorému podal žalovaný vecne odôvodnený odpor, a preto súd platobný rozkaz uznesením zo dňa 06.11.2018 vydaným pod č.k. 18Csp/106/2018-37 v zmysle § 267 ods. 3 CSP zrušil.

3. Žalovaný v podanom odpore namietal, že Zmluva o pôžičke zo dňa 23.01.2014 obsahuje úrokovú sadzbu vo výške 32 %, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi. Podľa priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav nové obchody) pre spotrebiteľské a ostatné úvery so splatnosťou od 1 do 5 rokov v mesiaci 1/2014 bola vo výške 11,71 %. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/26/2015. Ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ale nemožno vykladať tak, aby do odplaty obvykle požadovanej na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch sa zahrňovali i údaje od tých subjektov finančného trhu, ktoré poskytujú neprimerané až úžernícke úroky. Pripustenie takejto možnosti rozhodne nebolo vôľou zákonodarcu, a preto pre účely zistenia výšky obvyklej odplaty sa musí vychádzať z údajov finančných inštitúcií poskytujúcich spotrebiteľské úvery za primerané odplaty riadiac sa zásadou dobrých mravov upravenou v ustanovení § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Poukázal tiež na uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.01.2018 sp. zn. 7Co/112/2017. Keďže ročná úroková sadzba vo výške 32 % je v rozpore s dobrými mravmi, má sa za to, že zmluva neobsahuje údaj o úrokovej sadzbe, čo v konečnom dôsledku znamená, že zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov. Zmluva o pôžičke taktiež neobsahuje termíny splátok, čo je ďalšia nevyhnutná náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a dátum konečnej splatnosti pôžičky, ktorý musí byť určený presným dátumom. Namietal, že žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta a tiež neuviedol, akým spôsobom boli jednotlivé platby započítané a ktorou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania.. Žalobca v podanom žalobnom návrhu uvádza, že najskôr zaslal žalovanému predžalobnú upomienku a následne oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu. Takéto oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, nemôže spôsobovať žiadne právne následky, keďže žalobca nepredložil doručenkú k tomuto oznámeniu. Na základe uvedených skutočností žalobca nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Náklady na vymáhanie pohľadávky vo výške 14,04 eura neboli podložené žiadnymi listinnými dôkazmi. Žalobca nemá nárok na náklady na vymáhanie pohľadávky. Vzhľadom na to, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu v zmysle § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže nebola predložená doručenka k oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, neuhradené splátky zročné od uzatvorenia zmluvy do 11.06.2015 sú premlčané a zároveň žalobca nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastala po podaní žaloby, keďže v tejto časti bola žaloba podaná predčasne. Ak by však súd mal preukázané splnenie podmienok pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu, žalovaný uviedol, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu sa môže vzťahovať len na splátky, ktorých zročnosť nastane do budúcnosti po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. K uvedenému poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/803/2014 zo dňa 22.04.2015 a mal za to, že žalobca nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastala pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti dlhu. Okrem platieb zohľadnených v žalobe, žalovaný uhradil sumu v celkovej výške 42,18 eura, v časti ktorej by mal žalobca vziať žalobný návrh späť. Žalovaný zároveň uviedol, že z prehľadu platieb a úhrad, ktorý bol súčasťou žalobného návrhu, vyplýva, že žalovaný sa prvýkrát dostal do omeškania so splátkou zročnou 20.08.2014. Keďže žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou zročnou dňa 20.08.2014, premlčacia doba žalobcom uplatneného nároku na základe zosplatnenia úveru začala plynúť dňa 21.08.2014 a uplynula 20.08.2017. Z uvedeného dôvodu žalovaný vzniesol námietku premlčania, pretože žaloba bola podaná na súde až 11.06.2018. Uvedený právny názor potvrdzujú nasledovné rozsudky: Rozsudok Krajského súdu Prešov 6Co/26/2017 zo dňa

28.06.2018, Rozsudok Krajského súdu Trenčín 17Co/385/2016 zo dňa 04.10.2017, Rozsudok Krajského súdu Žilina 9Co/40/2018 zo dňa 19.04.2018. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby súd zrušil platobný rozkaz a nariadil pojednávanie, v rámci ktorého súd žalobný návrh spravodlivo posúdi a zamietne žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný. V prípade, ak však bude súd považovať žalobný návrh v určitej časti za dôvodný, a teda v súlade so zákonom, žalovaný žiadal, aby mu súd umožnil uhrádzať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 50 eur.

4. Uznesením vydaným dňa 13.05.2019 pod č.k. 18Csp/106/2018-84 súd vyhovel návrhu na zmenu strany sporu na strane žalobcu a pripustil, aby do konania vstúpil ako žalobca Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154.

5. V podaní doručenom súdu dňa 10.06.2019 označenom ako „vyjadrenie žalovaného k zmene účastníkov konania sp. zn. 18Csp/106/2018“, žalovaný vzniesol námietku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nakoľko neboli preukázané splnené podmienky podľa 92 ods. 8 zákona o bankách, a teda, že postúpeniu pohľadávky predchádzala písomná výzva banky na zaplatenie dlhu s upozornením, že inak môže byť pohľadávka postúpená. Nesplnenie si písomnej výzvy banky dlžníkovi na plnenie pred postúpením pohľadávky nemá za následok možné sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách, ale v zmysle spomínaného zákonného ustanovenia je jednoznačne určené doručenie takejto výzvy ako podmienky postúpenia pohľadávky. Možnosť banky pohľadávku postúpiť je viazaná na splnenie podmienok a síce, že je uskutočnená písomná výzva banky klientovi na splnenie omeškaného záväzku s upozornením na možnosť postúpenia a že dlžník je aj napriek tejto výzve v omeškaní s jeho splnením nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Žalovaný tiež opätovne poukázal na neplatné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Podľa názoru žalovaného vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu musí jednoznačne uvádzať, pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou veriteľ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu. Žalovaný zastával názor, že v danom prípade je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti neplatné už iba s poukazom na to, že žalobca nepreukázal doručenie tohto oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Vyhláseniu mimoriadnej splatnosti predchádza v zmysle 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva, teda nie len zaslanie písomnej výzvy, ale aj jej doručenie spotrebiteľovi, čo v tomto prípade nebolo žalovanému doručené. K tomuto poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/61/2018 zo dňa 14.11.2018. Mal za to, že pokiaľ banka postúpila predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu žalobcovi a to bez toho, aby došlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, postupovala v rozpore s 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatný celý úver, banka nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru v celosti inému subjektu. Vzhľadom na uvedené, žalovaný zastával názor, že predmetná zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 je neplatným právnym úkonom v zmysle 39 Občianskeho zákonníka, a to pre rozpor so zákonom. Žalovaný poukázal aj na to, že zmluva o pôžičke zo dňa 23.01.2014 neobsahuje dohodu o možnosti postúpenia pohľadávky na tretiu osobu. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby súd žalobný návrh v celom rozsahu zamietol ako nedôvodný.

6. Podaním doručeným súdu dňa 17.06.2019 žalobca uviedol, že ním predložená úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Odkázal na aktuálny právny názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a F. L., ktorým sú slovenské súdy viazané. Za účelom špecifikácie a ozrejmienia veci uviedol, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 3.000 eur, ktorý sa zaviazal vrátiť v 60 pravidelných mesačných splátkach á 96,27 eura. Navýšenie úveru predstavuje len zmluvne dojednaný úrok vo výške ročnej úrokovej sadzby 32,00 %. Celková čiastka, ku ktorej zaplateniu sa žalovaný zaviazal predstavuje 5.776,20 eura (vrátane sumy poistenia 60* 2,71 eura = 162,60 eura). Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 32,00 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatou poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške od 1.500,00 eur do 6.500,00 eur so splatnosťou od 1 do 5 rokov zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MFSR v súlade s ust. § 21 ods. 2 z. č. 129/2010 Z.z. v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 31.12.2013 predstavovala 18,87 %. Súdna prax zaujala názor, že postup súdu podľa § 3 ods. 1 OZ má miesto len vo výnimočných situáciách, napr. v prípade šikanózneho výkonu práva účastníkom zmluvného vzťahu. Korektív dobrých mravov nesmie byť na ujmu princípu právnej istoty a nesmie neprímerane oslabovať subjektívne práva účastníkov vyplývajúce z právnych noriem. Výška dojednanej odplaty za

poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 32,00 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 platného a účinného od 01.09.2014. Napriek skutočnosti, že uvedené pravidlo maximálneho stropu výšky odplaty nebolo v čase dojednania úverovej zmluvy v platnosti, zastával názor, že pokiaľ sám zákonodarca považuje odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi do výšky 2x priemernej RPMN za akceptovanú, v takom prípade výška dojedanej odplaty dojednaná v predmetnej úverovej zmluve, nemôže byť označená za neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi. Dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 32,00 % nepresahuje 2x váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 31.12.2013 vo výške 17,49 % a zároveň nepresahuje 2x priemernej výšky RPMN zverejnenej MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 31.12.2013 vo výške 18,87 % pre obdobné úvery. Dojednaná odplata je primeraná, v súlade so zákonom a dobrými mravmi. Na podporu uvedeného poukázal na Rozsudok Krajského súdu v Košiciach 5Co/181/2017 - 74 zo dňa 25.01.2018 a tiež Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici 12Co/284/2017 - 142 zo dňa 30.11.2017, ktoré sa stotožňujú s právnou argumentáciou žalobcu. Žalobca bol toho názoru, že v konaní nedošlo k premlčaniu jeho nároku a tento bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3-ročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Žalobca vychádza z tej skutočnosti, že podľa jeho názoru premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatnený v súlade s právnymi predpismi nemožno počítať od splatnosti prvej nezaplatenej splátky. Rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Žalobca v tejto súvislosti odcitoval ustanovenia zmluvy ako aj právnych predpisov, ktoré majú dopad na právne posúdenie prejednávaneho sporu. Poukázal na ustanovenie zmluvných podmienok čl. 12 bod 12.4 a na znenie § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že platné právne predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatnenia dlhu na konkrétnu splátku (t. j. na prvú nesplatenú). Z gramatického výkladu citovaných ustanovení vyplýva, že žalobca má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky. Žalobca ako veriteľ má tak právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, t. j. tej ktorú si sám určí. V tejto súvislosti žalobca odkázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/447/2016 zo dňa 24.08.2017. V zmysle ustanovení Zmluvy a Zmluvných podmienok bol žalovaný formou Predžalobnej upomienky zo dňa 27.06.2015 upozornený na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti. Nakoľko u žalovaného nedošlo k náprave finančnej disciplíny, právny predchodca žalobca pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru v celosti ku dňu 19.08.2015. Žaloba bola na súd podaná 6/2018, a teda nebola podaná po zákonom stanovenej trojročnej premlčacej dobe. V prípade, ak by sa súd nestotožnil s danými tvrdeniami, je povinný skúmať premlčanie pri každej splátke, ktorá sa stala splatnou jednotlivo. Zároveň oznámil, že žalovaný po podaní žaloby vykonal úhrady v sume 42,18 eura, a to dňa 20.06.2018 v sume 27,66 eura a dňa 18.07.2018 v sume 14,52 eura. Z dôvodu čiastkovej platby zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 42,18 eura s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Žalobu tiež zobral späť v časti o zaplatenie zmluvných pokút a poplatkov v sume 14,04 eura a navrhol súdu konanie v tejto časti zastaviť. Zároveň upravil petit žaloby a navrhol, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2.738,45 eura, úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 2.780,63 eura od 01.09.2015 do 20.06.2018, úrok z omeškania vo výške 5,00% p.a. zo sumy 2.752,97 eura od 21.06.2018 do 18.07.2018, úrok z omeškania vo výške 5,00% p.a. zo sumy 2.738,45 eura od 19.07.2018 do dňa zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal mu náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

7. Súd vec prejednal na pojednávaní v dňoch 20.06.2019 a 01.10.2019. Na oba termíny pojednávania sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorý ich neúčast' vopred písomne ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti. Žalovaný sa nedostavil na pojednávanie dňa 01.10.2019, pričom svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil s rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti. Nakoľko neboli splnené podmienky pre odročenie pojednávania v zmysle § 183 CSP, súd dňa 01.10.2019 pojednával a rozhodol v neprítomnosti strán sporu a právneho zástupcu žalobcu.

8. Žalovaný na pojednávaní dňa 20.06.2019 trval na svojich písomných podaniach. Tvrdil, že poskytnutý úver je bezúročný, nakoľko zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), j), k) zák. č. 129/2010 Z.z. a tiež, že súčasný žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Trval aj na vnesenej námietke

premlčania, nakoľko do omeškania sa dostal už so splátkou splatnou v mesiaci apríl 2015, pričom žaloba podaná až v júni 2018.

9. Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zo dňa 17.06.2019, doručenom súdu dňa 27.06.2019 zopakoval svoje predchádzajúce tvrdenia a doplnil, že v čase uzatvorenia zmluvy zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch jednoznačne uvádzal, že zmluva o úvere musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, predmetná zmluva tieto údaje jednoznačne neobsahuje. Ohľadne premlčania viedol, že sa dostal do omeškania so splátkou zročnou dňa 20.04.2015, premlčacia doba žalobcom uplatneného nároku na základe zosplatenia úveru začala plynúť dňa 21.04.2015 a uplynula 21.04.2018, pričom žaloba bola podaná až v júni 2018. Poukázal pritom na rozsudok Krajského súdu Trnava 26Co/176/2017 zo dňa 26.03.2018, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica 16Co/34/2018 zo dňa 18.10.2018, rozsudok Krajského súdu Trenčín 17Co/242/2018 zo dňa 11.04.2019. Z obsahu samotnej zmluvy o pôžičke jednoznačne nevyplýva, že by poistenie malo byť vyňaté z jeho zahrnutia do celkovej sumy nákladov dlžníka spojených s úverom a vyňaté aj z výpočtu RPMN. Keďže poisťné plnenie nebolo zahrnuté do nákladov pre výpočet RPMN, je možné aj bez výpočtu konštatovať, že výška RPMN bola uvedená v neprospech spotrebiteľa. Na základe uvedených skutočností treba danú zmluvu o pôžičke považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Všetky údaje v zmluve sú vtlačené a teda tieto zadával veriteľ. V zmluve je uvedená konečná splatnosť úveru 1/2019. Súčasťou zmluvy sú aj Všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú napísané malým písmom a voľným okom sú úplne nečitateľné. Suma 5.613,60 eura je navyše rozdielna od súčtu splátok (60 x 96,27 eura), ktorý predstavuje sumu 5.776,20 eura. Až po odpočítaní splátok poistenia uvedených v zmluve (2,90 eura x 60) od vyššie uvedenej sumy vyjde suma 5.613,60 eura. Ide o zavádzajúci údaj o sume pôžičky, ktorý má zrejme vyjadrovať celkové náklady spojené s pôžičkou. Nesprávny je teda aj údaj o výške RPMN, ktorá by sa mala podľa zmluvy rovnať výške úrokovej sadzby, pričom je zjavné, že odporca v rámci celkových nákladov pôžičky preukázateľne nemal uhrádzať len zmluvný úrok, ale i iné plnenie (poistenie). Zmluva neobsahuje ani termíny splátok. Vzhľadom k uvedenému žalovaný zastáva názor, že zmluva bola od počiatku uzavretá neplatne, pretože nebola uzavretá zrozumiteľne, určito, pričom svojim charakterom by išlo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ktorá vyžaduje písomnú formu. Zmluva preukázateľne neobsahuje zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f, j, k zákona č. 129/2010 Z. z. (termíny splátok chýbajú, RPMN je nesprávne uvedená v neprospech odporcu, celková suma ktorú musí odporca zaplatiť v Zmluve chýba, resp. je uvedená nesprávne). Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby súd žalobný návrh zamietol ako nedôvodný.

10. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 26.09.2019 sa v plnom rozsahu pridržiaval svojej predošlej argumentácie a doplnil, že vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spíňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu, čo dokladuje predloženými Výplatnými lístkami za obdobie 11/2013 a 12/2013, ktoré žalovaný predložil pred podpisom úverovej Zmluvy. Je zjavné, že právny predchodca žalobcu skúmal finančné pomery žalovaného s odbornou starostlivosťou. Žalovaný jednoducho uviedol výšku jeho mesačných príjmov a na druhej strane uviedol aj výšku jeho mesačných výdavkov. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaný spočiatku riadne hradil predpísané splátky, pričom žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalobca taktiež poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by žalobca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania. Vzhľadom na to, že žalovaný svoj záväzok voči žalobcovi do dnešného dňa neuhradil, na žalobe v spojení s predloženými dôkazmi a doterajšími vyjadreniami žalobcu trval v plnom rozsahu.

11. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to Zmluvou o poskytnutí najľahšej pôžičky, Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, Predžalobnou upomienkou spolu s ftk. vrátenej zásielky, prehľadom splátok a úhrad, ako aj ostatným obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

12. Zo Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky uzavretej medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom dňa 23.01.2014 (ďalej „Zmluvy“) súd zistil, že na jej základe poskytol veriteľ žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver s nasledovnou špecifikáciou: (Pôžička (S)): 3.000 eur, Splátka s poistením: 96,27 eura, Splátka: 93,56 eura, Sadzba poistenia: 2,90 %, Mesačná výška poistenia: 2,71 eura, Počet splátok: 60, Termín konečnej splatnosti: 1/2019, Celková čiastka: 5.613,60 eura, Celkové náklady spotrebiteľa: 2.613,60 eura, RPMN: 32 %, Fixná ročná úroková sadzba: 32 %, Priemerná hodnota RPMN: 21,09 %. Pôžička bola žalovanému poskytnutá bezhotovostným prevodom na jeho bankový účet. V článku I. a II. Zmluvy sú obsiahnuté osobné údaje žalovaného, údaje o jeho zamestnaní a finančnej situácii a v čl. III ako doklady žalovaného doložené k Zmluve sú uvedené platný občiansky preukaz a výplatné pásky za posledné 2 mesiace. Článok IV. Zmluvy obsahuje prihlášku k poisteniu schopnosti splácať splátky s možnosťou jeho odmietnutia, ktorú možnosť však žalovaný v Zmluve neoznačil.

13. Podľa čl. IX. bod 6.1 až 6.3 Zmluvy, Klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú Pôžičku, a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených Splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, inak v sume a termínoch uvedených v Zmluve a v termíne uvedenom v bode 6.2 týchto Zmluvných podmienok. Pokiaľ nie je v Splátkovom kalendári a/alebo Zmluve stanovené inak, sú Splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení Zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak.

14. Podľa čl. IX. bod 8.3 Zmluvných podmienok, ak Klient v Zmluve neodmietol poistenie, súhlasí s tým, že poistné za zvolený súbor poistenia v Zmluve je súčasťou Splátky, a zároveň poistné hradí v rámci splátok. Súčasne Klient súhlasí s mesačnou výškou poistného, ktorá je podľa ním zvoleného súboru poistenia stanovená nasledovne: A) Základný súbor poistenia - Výška poistného za každé poistné obdobie tvorí 2,9 % z dojednanej výšky pravidelnej mesačnej splátky podľa zmluvy, v rámci ktorej poistenému vzniklo poistenie v rozsahu súboru poistenia A.

15. Podľa čl. IX. bod 12.4 Zmluvy, spoločnosť má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky v prípade, ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva klienta 15 dní vopred.

16. V zmysle čl. IX. bod 14.1, 14.2 Zmluvy, doručovanie písomností medzi spoločnosťou a klientom sa uskutočňuje najmä, avšak nielen poštou, elektronickou formou alebo faxom. Spoločnosť doručuje písomnosti na adresu klienta uvedenú v Zmluve na účely doručovania alebo na inú adresu písomne oznámenú klientom spoločnosti najneskôr pred dňom odovzdania písomnosti na poštovú prepravu spoločnosťou. Oznámenia zasielané klientovi do vlastných rúk sa považujú za doručené okamihom, keď klient príslušné oznámenie obdrží, inak okamihom, kedy klient príslušné oznámenie odmietne prevziať alebo sa príslušné oznámenie zaslané spoločnosťou na poslednú známu adresu klienta vráti spoločnosti ako nedoručené, a to aj v prípade, že sa klient o zaslaní príslušného oznámenia nedozvedel.

17. Z predžalobnej upomienky zo dňa 26.07.2015 vyplýva, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. pre omeškanie žalovaného s riadnym splácaním úveru (nedoplatok na splátkach predstavoval 288,81 eura) vyzvala žalovaného na úhradu splátky splatnej v mesiaci 04/2015 do 05.08.2015 s tým, že v opačnom prípade je oprávnená úver zosplatiť. Podľa pripojenej ftk. vrátenej zásielky sa zásielka obsahujúca predmetnú výzvu vrátila právnenému predchodcovi žalobcu dňa 21.07.2015 ako neprevzatá žalovaným v odbernej lehote.

18. Z prehľadu splátok a úhrad žalovaného vyplýva, že žalovaný uhradil z poskytnutého úveru celkovo sumu 1.486,55 eura, z toho poslednú úhradu pred zosplatením úveru vykonal dňa 15.05.2015 vo výške 96,27 eura, pričom táto bola započítaná na úhradu splátky splatnej dňa 20.03.2015. Pôžička bola zosplatená dňa 19.08.2015. Po zosplatení do dňa podania žaloby žalovaný vykonal ďalšie úhrady, a to dňa 16.05.2016 vo výške 30 eur, 12.06.2017 vo výške 50 eur, 06.03.2018 vo výške 32,19 eura, 03.04.2018 vo výške 4,70 eura a 23.04.2018 vo výške 21,88 eura.

19. Listom zo dňa 26.08.2015 oznámila spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. žalovanému, že jeho dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz a vyzvala ho na úhradu dlžnej čiastky vo výške 2.931,43 eura po doručení tohto oznámenia.

20. Z oznámenia postúpení pohľadávky zo dňa 24.09.2018 vyplýva, že Všeobecná úverová banka, a.s., oznámila žalovanému, že ako postupca k 19.09.2018 postúpila svoju pohľadávku zo zmluvy č. 7132769 uzavretej dňa 23.01.2014 medzi žalovaným ako dlžníkom a postupcom ako veriteľom vo výške 3.329,92 eura spolu so všetkými úrokmi a ostatným príslušenstvom spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o. (žalobcovi). Podľa poštovného podacieho hárku bola zásielka obsahujúca oznámenie o postúpení pohľadávky podaná na poštovú prepravu dňa 24.09.2018. Z prílohy č. 3 Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok vyplýva, že predmetom postúpenia bola aj pohľadávka voči žalovanému zo zmluvy č. 7132769.

21. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

25. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvom a všetky práva s ňou spojené.

26. Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

27. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len

časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

28. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

29. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

30. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné pojednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

31. Vzhľadom na to, že žalobca vzal žalobu sčasti späť, súd konanie v časti o zaplatenie sumy v časti o zaplatenie istiny 56,22 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14,04 eura od 01.09.2015 do zaplatenia, zo sumy 27,66 eura od 21.06.2018 do zaplatenia a zo sumy 14,52 od 19.07.2018 do zaplatenia zastavuje (výrok I.). Žalobca, ktorý podal žalobu, má právo s ňou disponovať, t.j. môže ju za konania vziať aj späť, či už celkom, alebo len sčasti. Späťvzatím žaloby žalobca prejavuje vôľu, aby súd vo veci nekonal a o veci meritórne nerozhodol. O súhlas s čiastočným späťvzatím žaloby súd žalovaného nežiadal, nakoľko k späťvzatiu došlo pred začatím pojednávania vo veci, teda prípadný nesúhlas by bol v zmysle § 146 ods. 1 CSP irelevantný.

32. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 23.01.2014 uzatvorená Zmluva o najľahšej pôžičke (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička, resp. bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 3.000 eur, ktorý sa zaviazal splácať v 60-tich mesačných splátkach po 96,27 eura (s poistením). Taktiež bolo preukázané, že pohľadávka veriteľa (spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s.) voči žalovanému z uvedenej zmluvy prešla na spoločnosť VÚB, a.s. (banku) z titulu zlúčenia spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. s VÚB, a.s. v zmysle Projektu rozdelenia zlúčením spísaného vo forme notárskej zápisnice notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou so sídlom Notárskeho úradu v Bratislave č. N3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 zo dňa 11.12.2017. Následne bola medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako postupcami a žalobcom ako postupníkom uzatvorená Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 na základe ktorej, v spojení s jej Prílohou č. 3, bola ku dňu 19.09.2018 pohľadávka voči žalovanému vyplývajúca zo Zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi. Súd uznesením zo dňa 13.05.2019 návrhu na zmenu strany sporu vyhovel a pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu VÚB, a.s. vstúpila ako žalobca spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o.. Je nepochybné, že Zmluva uzatvorená medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaným dňa 23.01.2014 je zmluvou spotrebiteľskou s poukazom na § 52 Občianskeho zákonníka, keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal a žalovaný nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ako aj skutočnosť, že ide o predtlačенú formulárovú (typovú) zmluvu, pri ktorej spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť jej obsah, teda žalovaný má v tomto zmluvnom vzťahu postavenie spotrebiteľa. V prejednávanej veci sa zároveň jedná o spotrebiteľský úver upravený zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z.. Prvoradou otázkou, ktorou sa súd v prejednávanej musel zaoberať bola otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorá bola aj zo strany žalovaného namietaná. Keďže pôvodným žalobcom a veriteľom žalovanej pohľadávky bola banka, súd skúmal splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, t.j. či právny predchodca žalobcu - VÚB, a.s. (banka) dodržal ust. § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách pred postúpením pohľadávky voči žalovanému žalobcovi. Postúpenie pohľadávky upravujú ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, ak však postupuje svoju pohľadávku voči dlžníkovi banka, musí postupovať aj podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Banka teda môže písomnou zmluvou postúpiť pohľadávku, ktorú má voči svojmu klientovi len vtedy, ak napriek písomnej výzve banky je jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy až po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie

pohľadávky banky, ktoré kumulatívne musia byť splnené už v čase postúpenia pohľadávky. Písomná výzva banky dlžníkovi je prvým predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky alebo jej časti na inú osobu, ktorá musí byť preukázateľne zaslaná dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta zákona o bankách), aby nedošlo k jeho porušeniu. Uvedené spolu úzko súvisí, avšak vzájomne sa nevylučuje (viď rozsudok NSSR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24. apríla 2018). Žalobca pritom ani len netvrdil, že žalovaný bol bankou vyzvaný na zaplatenie pohľadávky pred jej postúpením a k tvrdeniam žalovaného o absencii jeho aktívnej vecnej legitímácie sa vôbec nevyjadril, napriek tomu, že ho súd vyzval, aby sa k tvrdeniam žalovaného vyjadril a súčasne žalobcovi zaslal aj zápisnicu z pojednávania zo dňa 20.06.2019.

33. Žalobca má v prvom rade povinnosť tvrdenia. Na podporu svojho tvrdenia v zmysle ustanovenia § 132 CSP je žalobca povinný označiť dôkazy, ktoré podľa jeho názoru môžu prispieť k objasneniu veci a zároveň je povinný ich k žalobe pripojiť, ak to ich povaha pripúšťa. V zmysle § 185 CSP môže súd vykonať len tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu, pričom sám rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu (princíp formálnej pravdy). Výnimku z princípu formálnej pravdy predstavuje len ochrana slabšej strany (napr. spotrebiteľ). V sporovom konaní má teda strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, a jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá túto povinnosti nespĺnila. Aby strana sporu mohla splniť svoju povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí najskôr splniť svoju povinnosť tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Neunesením dôkazného bremena sa pritom rozumie procesná zodpovednosť strany za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech.

34. Žalobcu v prejednávanej veci zaťažovalo dôkazné bremeno preukázania svojej aktívnej vecnej legitímácie v konaní. Pod vecnou legitímáciou, či už aktívnou alebo pasívnou sa vo všeobecnosti v civilnom sporovom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť strán vyplývajúce z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitímáciu má tá zo strán, ktorej svedčí stav z hmotného práva, teda ktorá je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od žalovanej strany uplatnené v konaní. V opačnom prípade súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom aktívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorý ale v konaní nevystupuje ako žalobca. Žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal existenciu písomnej výzvy banky a ani jej zaslanie žalovanému pred postúpením pohľadávky, teda nepreukázal, že pohľadávku voči žalovanému platne od banky nadobudol. Podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu žalovaného na tretiu osobu, ktorá nie je bankou (žalobca) podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách tak neboli splnené a vo veci nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovanému na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá je v tejto časti neplatná pre rozpor so zákonom podľa § 39 OZ. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok NSSR sp. zn. 7 Cdo 26/2017 z 28. marca 2018. Z týchto dôvodov, keďže súd zistil nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, žalobu zamietol. Zaoberať sa ďalšími argumentmi strán by bolo vzhľadom na vyššie uvedený záver o absencii aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní nadbytočné a vo vzťahu k prejednávanej veci aj bez právneho významu. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Súd preto na ďalšie tvrdenia a námietky strán nespôsobilé ovplyvniť rozhodnutie vo veci samej, nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

35. Podľa § 262 ods. CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne úspešnému žalovanému priznal plnú náhradu trov konania voči žalobcovi. Neúspech žalovaného bol len nepatrný, a to v časti o zaplatenie 42,18 eura (1,51 % predmetu konania), v ktorej žalobca zobral žalobu späť pre správanie žalovaného - úhrady žalovanej sumy po začatí konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný, v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.